V

(Akty přijaté ode dne 1. prosince 2009 na základě Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Euratomu)

AKTY, JEJICHŽ UVEŘEJNĚNÍ JE POVINNÉ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1251/2009

ze dne 18. prosince 2009,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1911/2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících mimo jiné z Ruska

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1] (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 11 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise, předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. **PŘEDCHOZÍ POSTUP**

(1) Rada nařízením (ES) č. 1995/2000 [2] uložila konečné antidumpingové clo z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících mimo jiné z Ruska. Na uvedené nařízení se dále odkazuje jako na „původní nařízení“ a na šetření, jehož důsledkem bylo uložení opatření původním nařízením, se dále odkazuje jako na „původní šetření“.

(2) Po přezkumu před pozbytím platnosti zahájeném v září 2005 (dále jen „přezkum před pozbytím platnosti“) obnovila Rada nařízením (ES) č. 1911/2006 [3] uvedená opatření na současné úrovni na dobu pěti let. Opatření mají podobu zvláštních cel.

B. **TENTO POSTUP**

1. *ŽÁDOST O PŘEZKUM*

(3) Společnost Joint Stock Company Acron (dále jen „žadatel“), vyvážející výrobce v Rusku, podala žádost o přezkum pro nového vývozce (dále jen „tento přezkum“) podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení. Žádost byla omezena na zkoumání dumpingu ve vztahu k žadateli.

(4) Žadatel tvrdil, že v období šetření, na němž se antidumpingová opatření zakládala, tj. od 1. června 1998 do 31. května 1999 (dále jen „období původního šetření“), nevyvážel směsi močoviny a dusičnanu amonného do Unie a že není ve spojení s žádným z vyvážejících výrobců směsí močoviny a dusičnanu amonného, na které se vztahují výše uvedená antidumpingová opatření. Žadatel dále tvrdil, že začal vyvážet směsi močoviny a dusičnanu amonného do Unie až po skončení období původního šetření.

2. *ZAHÁJENÍ PŘEZKUMU PRO „NOVÉHO VÝVOZCE“*

(5) Komise prozkoumala přímé důkazy předložené žadatelem a považovala je za dostatečné pro zahájení přezkumu podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení. Po konzultaci s poradním výborem a poté, co byla dotčenému výrobnímu odvětví Unie dána příležitost se k věci vyjádřit, zahájila Komise nařízením (ES) č. 241/2009 [4] přezkum nařízení (ES) č. 1911/2006 (dále jen „platná opatření“) týkající se žadatele.

(6) Podle článku 2 nařízení (ES) č. 241/2009 bylo antidumpingové clo ve výši 20,11 EUR za tunu uložené nařízením (ES) č. 1911/2006 na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného vyráběných a prodávaných žadatelem na vývoz do Unie zrušeno. Zároveň byly podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení vyzvány celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení celní evidence uvedeného dovozu.

[1] Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.
[2] Úř. věst. L 238, 22.9.2000, s. 15.
[3] Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 26.
[4] Úř. věst. L 75, 21.3.2009, s. 5.

3. *DOTČENÝ VÝROBEK*

(7) Dotčeným výrobkem v tomto přezkumu je stejný výrobek jako v původním šetření, tj. roztok močoviny a dusičnanu amonného, kapalné hnojivo běžně používané v zemědělství, pocházející z Ruska (dále jen „dotčený výrobek“). Výrobek je tvořen směsí močoviny, dusičnanu amonného a vody. Dotčený výrobek v současnosti spadá pod kód KN 3102 80 00.

4. *ZÚČASTNĚNÉ STRANY*

(8) Komise oficiálně informovala žadatele, zástupce vyvážející země a sdružení výrobců v Unii o zahájení přezkumu. Zúčastněné strany dostaly možnost, aby písemně sdělily svá stanoviska a požádaly o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení přezkumu. Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a které prokázaly, že mají konkrétní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

(9) Komise zaslala žadateli a společnostem ve spojení dotazníky a obdržela odpovědi ve lhůtě stanovené k tomuto účelu. Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace považované za nezbytné pro stanovení dumpingu. Komise provedla inspekce na místě v prostorách žadatele a společnosti ve spojení:

— JSC Acron, Novgorod, Rusko,

— Agronova International Inc., Hallandale, USA („Agronova“).

5. *OBDOBÍ ŠETŘENÍ V RÁMCI PŘEZKUMU*

(10) Obdobím šetření v rámci přezkumu pro „nového vývozce“ bylo období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008 (dále jen „období přezkumného šetření“).

C. **VÝSLEDKY ŠETŘENÍ**

1. *STATUS „NOVÉHO VÝVOZCE“*

(11) Šetření potvrdilo, že žadatel nevyvážel dotčený výrobek během období původního šetření a že ho do Unie začal vyvážet až po něm.

(12) Žadatel byl dále schopen doložit, že není ve spojení s žádnými vývozci ani výrobci v Rusku, na které se vztahují platná antidumpingová opatření pro dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Ruska.

(13) V této souvislosti se tedy potvrdilo, že žadatel by měl být považován za „nového vývozce“ podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení.

2. *DUMPING*

2.1 STANOVENÍ BĚŽNÉ HODNOTY

(14) Žadatel neuskutečnil žádný domácí prodej dotčeného výrobku v Rusku. Pokud ke stanovení běžné hodnoty nelze použít ceny na domácím trhu, je třeba uplatnit jinou metodu. V souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení proto Komise počtně zjištěnou běžnou hodnotu stanovila následovně.

(15) Běžná hodnota byla vypočtena na základě nákladů na výrobu vynaložených žadatelem, ke kterým byla přičtena přiměřená částka na prodejní, režijní a správní náklady a zisk v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

2.1.1 ***Úprava nákladů na zemní plyn na ruském domácím trhu***

(16) Pokud jde o výrobní náklady, je třeba poznamenat, že náklady na plyn představují hlavní část výrobních nákladů a významný podíl celkových výrobních nákladů. V souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení bylo zkoumáno, zda záznamy žadatele přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem dotčeného výrobku.

(17) Bylo stanoveno, že domácí ceny plynu placené žadatelem byly neobvykle nízké. Pro ilustraci: pohybovaly se v rozmezí jedné čtvrtiny až jedné pětiny vývozní ceny zemního plynu z Ruska. Všechny dostupné údaje navíc nasvědčují tomu, že domácí ceny plynu v Rusku byly regulované a tedy výrazně nižší než tržní ceny zemního plynu na neregulovaných trzích. Jelikož se ceny plynu v žadatelových záznamech přiměřeně neodrážely, musely být odpovídajícím způsobem upraveny. Jelikož neexistují žádné nezkreslené ceny plynu na ruském domácím trhu, musely být ceny plynu stanoveny v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení „na jakémkoli jiném přiměřeném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů“.

(18) Upravená cena byla založena na průměrné ceně ruského plynu při prodeji na vývoz na německo-české hranici (Waidhaus) bez dopravních nákladů a byla upravena tak, aby odrážela místní distribuční náklady. Waidhaus, hlavní centrum prodeje ruského plynu do Unie, které je největším trhem pro ruský plyn a má ceny přiměřeně odrážející náklady, lze považovat za reprezentativní trh ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení.

(19) Po zveřejnění žadatel předložil několik tvrzení, která se týkala i) právního základu provedené úpravy ceny plynu a ii) metody použité pro úpravu ceny plynu.

2.1.1.1 **Právní základ úpravy ceny plynu**

(20) Žadatel tvrdil, že jakákoli úprava ceny plynu na ruském domácím trhu by byla neodůvodněná, protože jeho účetní záznamy plně odrážely náklady spojené s výrobou dotčeného výrobku v Rusku. Žadatel dále argumentoval tím, že v souladu s článkem 1 základního nařízení musí být běžná hodnota stanovena s ohledem na zemi vývozu, a že tedy bylo v rozporu s uvedeným článkem učinit závěry na základě údajů výrobců v ostatních třetích zemích.

(21) Pokud jde o žadatelovo tvrzení o údajném porušení článku 1 základního nařízení, je třeba poznamenat, že článek 1 pouze popisuje obecný pojem dumpingu – podrobná pravidla pro stanovení dumpingu jsou však uvedena v článku 2 základního nařízení. Pokud se v záznamech zúčastněné strany přiměřeně neodráží náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, umožňuje čl. 2 odst. 5 základního nařízení použít údaje z jiných reprezentativních trhů včetně třetích zemí. Argumenty žadatele bylo proto nutno v tomto ohledu zamítnout.

(22) Žadatel se také odvolal na existenci přirozených konkurenčních výhod v Rusku, jako je například široká dostupnost zemního plynu a příznivé podmínky dodávky, jež by mohly vysvětlit rozdíl v ceně mezi domácím prodejem zemního plynu a jeho prodejem na vývoz. Žadatel také tvrdil, že by domácí ceny plynu v Rusku pokrývají náklady.

(23) S ohledem na existenci přirozených výhod žadatel pominul skutečnost, že domácí ceny zemního plynu byly v Rusku regulovány, a nelze proto předpokládat, že přiměřeně odrážejí běžnou cenu na trzích s nezkreslenými cenami. Žadatel také nepředložil žádné důkazy, které by podporovaly jeho tvrzení. Navíc, co se nákladů týče, i kdyby ceny plynu placené žadatelem pokrývaly jednotkové náklady na výrobu a prodej plynu vzniklé jeho dodavateli, tento argument by nebyl směrodatný, protože tržní cena plynu nemusí být nutně spojená s náklady na jeho výrobu a prodej. Tato tvrzení musela být tudíž zamítnuta.

(24) Žadatel dále tvrdil, že by se šetření podle základního nařízení nemělo vztahovat na případ subvencování předcházejících výrobků. Připomíná se, že cílem čl. 2 odst. 5 základního nařízení je určit, zda se náklady spojené s výrobou a prodejem obdobného výrobku přiměřeně odráží v záznamech zúčastněné strany. Na základě důvodů uvedených v 17. bodě odůvodnění bylo zjištěno, že tomu tak není. To se liší od rozhodování o existenci subvencí, které nebylo předmětem tohoto šetření. Argument žadatele proto musel být zamítnut.

(25) V této souvislosti žadatel také tvrdil, že i kdyby existovaly zvláštní situace na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení, vztahovaly by se pouze na trh dotčeného produktu, tj. na směsi močoviny a dusičnanu amonného, a proto se tyto situace nemohou rozšířit na tržní podmínky předcházejícího výrobku. Ze 24. bodu odůvodnění však vyplývá, že úprava cen zemního plynu byla provedena na základě čl. 2 odst. 5 základního nařízení, které výslovně opravňuje orgány použít výrobní náklady z jiného reprezentativního trhu, jak je zmíněno ve 21. bodě odůvodnění. Argument žadatele proto musel být zamítnut.

(26) Žadatel nakonec tvrdil, že čl. 2 odst. 5 základního nařízení je omezen na posouzení shody záznamů společnosti s obecně přijatými účetními zásadami dotčené třetí země a že nevyžaduje, aby náklady byly v souladu s náklady na neregulovaných trzích.

(27) K vypočítání nákladů na základě záznamů vedených vývozcem je třeba poznamenat, že v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení musí být splněny dva požadavky: i) záznamy musí být vedeny v souladu s obecně přijatými účetními zásadami dotčené země a ii) záznamy musí přiměřeně odrážet náklady spojené s výrobou a prodejem dotčeného produktu. Jestliže není splněn druhý požadavek kvůli tomu, že záznamy neodrážejí náklady, jako je tomu v tomto případě, musí se náklady upravit. Argument žadatele proto musel být zamítnut.

2.1.1.2 **Metoda použitá na úpravu zemního plynu**

(28) Žadatel tvrdil, že během období tohoto přezkumného šetření ceny významně kolísaly a že by měla být běžná hodnota stanovována na měsíční bázi (nebo alespoň na čtvrtletní bázi) spíše než jednou za rok.

(29) Je třeba poznamenat, že i přes to, že ceny plynu během období přezkumného šetření kolísaly, tyto výkyvy nebyly posouzeny jako mimořádné nebo obzvlášť významné. Ve skutečnosti je pro trh se zemním plynem poměrně významné kolísání cen typické. Žadatel nemohl prokázat, že by existovaly zvláštní okolnosti a že by kolísání cen během období přezkumného šetření bylo významně nad rámec obvyklých cenových výkyvů. Proto nebyl důvod odchýlit se od metody použité v původním šetření. Navíc byly informace s četností, na jejímž základě by podle žadatele měly být běžné hodnoty stanoveny, dostupné jen částečně, protože nezbytné údaje od amerických společností, tj. prodejní, režijní a správní náklady a zisk, byly dostupné pouze na roční bázi. I kdybychom souhlasili se žadatelovým argumentem, nebyl by proto možný žádný smysluplný výpočet měsíčních nebo čtvrtletních hodnot. Argument žadatele proto musel být zamítnut.

(30) Žadatel také tvrdil, že Waidhaus není vhodným referenčním trhem kvůli údajnému nekonkurenčnímu určování cen plynu v Německu a kvůli vztahům mezi stranami, což ovlivňuje vzorce pro výpočet ceny ve smlouvách o vývozu plynu z Ruska.

(31) Je třeba poznamenat, že údajné nekonkurenční určování cen plynu na domácím trhu v Německu bylo v každém případě posouzeno jako nerelevantní, protože by se vztahovalo pouze na prodejní ceny plynu německých distributorů na domácím trhu, a není tedy v žádném případě spojené s cenou ruského vyváženého plynu prodávaného ve Waidhausu. Argument žadatele, že německé subjekty nemají motivaci sjednávat ve Waidhausu nízké ceny za plyn dovážený z Ruska, je pouhou domněnkou bez jakéhokoli faktického základu a důkazů. V důsledku toho byly tyto argumenty zamítnuty.

(32) Žadatel dále argumentoval tím, že pokud je použita vývozní cena ve Waidhausu, mělo by být od ceny ve Waidhausu odečteno ruské vývozní clo vztahující se na veškerý vývoz, protože by nevzniklo na domácím trhu.

(33) Tržní cena ve Waidhausu, který byl považován za reprezentativní trh ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení, je skutečně cenou po uplatnění vývozních daní, a nikoli cenami před uplatněním těchto daní. Z hlediska kupujícího je důležitá cena, kterou musí zaplatit ve Waidhausu, a v tomto ohledu není směrodatné, jaké procento ceny tvoří vývozní daň a jaké procento je zaplaceno dodavateli plynu. Dodavatel plynu na druhou stranu bude vždy usilovat o maximalizaci své ceny, a proto bude účtovat co nejvyšší cenu, kterou jsou jeho zákazníci ochotni zaplatit. Vzhledem k tomu, že tato cena je vždy poměrně vysoko nad výrobními náklady a umožňuje dodavateli plynu dosáhnout vysokých zisků, není tržní cena primárně ovlivněna výší vývozní daně, ale tím, jakou cenu je trh ochoten zaplatit. Proto se dospělo k závěru, že cena zahrnující vývozní daň, a nikoli cena bez vývozní daně, je nezkreslenou cenou určovanou trhem. Z toho důvodu byly argumenty žadatele v tomto ohledu zamítnuty.

(34) Ve stejné souvislosti žadatel také tvrdil, že by k vývozní ceně ve Waidhausu neměla být přidána přirážka místního distributora, aniž by však vysvětlil nebo dokázal, proč by taková úprava pro místního distributora byla nevhodná. Jelikož domácí zákazníci nakupují plyn od místních dodavatelů, bylo nutno předpokládat, že musí platit místní distribuční náklady, které jako takové nejsou zahrnuty v neupravené ceně ve Waidhausu. Proto se došlo k závěru, že tato úprava byla skutečně oprávněná, a v důsledku toho bylo žadatelovo tvrzení zamítnuto.

2.1.2 ***Prodejní, správní a režijní náklady***

(35) Prodejní, správní a režijní náklady a zisk nebylo možné stanovit na základě úvodní části čl. 2 odst. 6 první věty základního nařízení, protože žadatel neuskutečnil žádný domácí prodej obdobného výrobku v Rusku. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. a) základního nařízení nebylo možné použít, neboť předmětem šetření je pouze žadatel. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. b) také nebylo možné použít, neboť u výrobků spadajících do stejné obecné kategorie zboží je zemní plyn také zdaleka nejdůležitější surovinou, a proto by s velkou pravděpodobností musely být upraveny i výrobní náklady, z důvodů zmíněných v 17. bodě odůvodnění. V rámci tohoto přezkumu nebyly dostupné žádné údaje potřebné pro řádné vyčíslení této úpravy a pro zjištění prodejních, správních a režijních nákladů a příslušného ziskového rozpětí při prodeji těchto výrobků po takové úpravě. Prodejní, správní a režijní náklady a zisk byly proto stanoveny na základě rozumné metody podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení.

(36) Vzhledem k tomu, že ruský domácí trh výrobků stejné obecné kategorie je extrémně malý, bylo zapotřebí získat informace z jiných reprezentativních trhů. V této souvislosti byly zohledněny veřejně přístupné informace o hlavních společnostech působících v odvětví dusíkatých hnojiv. Bylo zjištěno, že nejlépe by účelu šetření posloužily odpovídající údaje severoamerických výrobců (z USA) vzhledem k široké dostupnosti spolehlivých a úplných veřejně dostupných finančních informací o společnostech kotovaných na burze v této části světa. Severoamerický trh se navíc vyznačuje významným objemem domácího prodeje a vysokou úrovní konkurence ze strany domácích i zahraničních společností. Z těchto důvodů byly prodejní, správní a režijní náklady

a zisk stanoveny na základě váženého průměru prodejních, správních a režijních nákladů a zisku tří severoamerických výrobců patřících mezi největší společnosti v odvětví hnojiv, pokud jde o prodej výrobků stejné obecné kategorie (dusíkatá hnojiva) v Severní Americe. Tito tři výrobci byli shledáni reprezentativními pro odvětví dusíkatých hnojiv a jejich provozní, správní a režijní náklady a zisk rovněž reprezentativními pro tento druh nákladů, které vznikají společnostem úspěšně působícím v tomto odvětví. Kromě toho nic nenasvědčuje tomu, že by takto stanovená výše zisku byla vyšší než zisk běžně dosahovaný ruskými výrobci z prodeje výrobků stejné obecné kategorie na jejich domácím trhu.

(37) Po zveřejnění žadatel zpochybnil výše popsanou metodou a tvrdil, že použité ziskové rozpětí je nepřiměřené a příliš vysoké, hlavně při srovnání se ziskovým rozpětím použitým v předchozích antidumpingových šetřeních týkajících se stejného výrobku. Žadatel tvrdil, že rok 2008, podle kterého byly stanoveny základy prodejních, správních a režijních nákladů, byl pro americký trh výjimečný, protože ceny značně kolísaly a ceny hnojiv byly mimořádně vysoké, což amerických výrobcům přinášelo mimořádně vysoké míry zisku.

(38) Tento přezkum prokázal, že nedošlo ke změně okolností ve smyslu čl. 11 odst. 9 základního nařízení, která by odůvodňovala odklon od metody použité v původním šetření. Především bylo zjištěno, že se zisková rozpětí dosažená stejnými americkými výrobci před rokem 2008 podobala ziskovým rozpětím v roce 2008. Za druhé, i když se úrovně zisku v roce 2008 lišily od úrovní zisku z předešlých let, je to přirozené, protože náklady, ceny a zisky v tržním hospodářství v čase kolísají. Za třetí, trh se zemním plynem se obyčejně vyznačuje svou proměnlivostí. Srovnání cenových úrovní zemního plynu na amerických trzích s cenami ve Waidhausu v roce 2008 a v předešlých letech neprokázalo žádnou odlišnou tendenci, která by zapříčinila nezvykle vysoké zisky na americkém trhu. Vzhledem k výše uvedenému bylo shledáno, že neexistují žádné důvody k odklonu od metody popsané ve 36. bodě odůvodnění.

(39) Dále žadatel tvrdil, že se zkouška přiměřenosti použitého ziskového rozpětí čl. 2 odst. 6 písm. c) na daný případ nevztahuje, protože ziskové rozpětí přesahuje zisk běžně dosahovaný ostatními vývozci nebo výrobci z výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu ve smyslu čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení.

(40) Žadatel nepředložil žádný důkaz na podporu tohoto tvrzení. Jelikož se tento přezkum omezuje na stanovení dumpingu týkajícího se žadatele, žádné údaje ohledně ostatních výrobců v Rusku nebyly k dispozici. S přihlédnutím k tomu, že náklady na plyn vzniklé žadateli musely být zamítnuty z důvodů uvedených výše, vlastní míra ziskovosti udaná žadatelem na úrovni společnosti pro výrobky prodávané na domácím trhu po úpravách týkajících se mimořádných zisků a ztrát z finančních aktivit je na stejné výši jako míra ziskovosti amerických výrobců. Za těchto okolností není důvod domnívat se, že by použité ziskové rozpětí přesahovalo běžný zisk ostatních vývozců nebo výrobců z výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu ve smyslu čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení.

(41) Výrobní odvětví Unie odmítalo výše zmíněný postup stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a zisků a tvrdilo, že by měly být použity žadatelovy vlastní prodejní, správní a režijní náklady. Podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení se však mají částky prodejních, správních a režijních nákladů zakládat pouze na skutečných údajích vztahujících se na výrobu a prodej dotčeného vyvážejícího výrobce, když je tento prodej uskutečněn v běžném obchodním styku. Jak je uvedeno ve 35. a 36. bodě odůvodnění, v tomto případě tomu tak nebylo, protože žadatel neuskutečnil žádný domácí prodej obdobného výrobku v Rusku. Tato námitka proto musela být zamítnuta.

2.2 VÝVOZNÍ CENA

(42) Vývozní cena byla stanovena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení, tj. na základě skutečně zaplacených cen nebo cen, které je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Unie.

2.3 POROVNÁNÍ

(43) Běžná hodnota a vývozní cena byly srovnány na základě ceny ze závodu. Aby bylo zajištěno spravedlivé porovnání běžné hodnoty s vývozní cenou, byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy rozdílů u činitelů, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Dále byly v oprávněných případech a po předložení ověřených důkazů provedeny úpravy rozdílů v nákladech na přepravu, manipulaci, nakládku, ve vedlejších nákladech a nepřímých daních.

(44) Vývoz žadatele během období přezkumného šetření byl uskutečněn prostřednictvím společnosti Agronova, obchodníka ve spojení se sídlem v USA. Šetření ukázalo, že funkce společnosti ve spojení je výhradně omezena na hledání zákazníků a sjednávání kupních smluv. Ověření ukázalo, že účetní záznamy společnosti Agronova zcela neodrážely celkový souhrn jejích operací a že existovaly známky toho, že i když společnosti nebyly vyplaceny žádné provize spojené s transakcí, byla za svou činnost kompenzována jinou formou. Z těchto důvodů se došlo k závěru, že funkce společnosti Agronova je podobná funkci obchodního zástupce pracujícího za provizi. Vývozní cena proto byla upravena o hypotetickou provizi odpovídající běžné přirážce obchodníka v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(45) Žadatel tvrdil, že vývozní cena neměla být upravena o hypotetickou provizi v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení pro prodeje uskutečněné prostřednictvím jeho společnosti ve spojení v USA, protože tato společnost údajně funguje stejně jako plně integrované vývozní oddělení, a proto by neměla být posuzována jako obchodní zástupce pracující za provizi.

(46) To se nepotvrdilo při tomto šetření, které ukázalo, že pokud jde o funkce společnosti a způsob, jakým žadatel kompenzuje společnosti ve spojení její činnosti, měla by být společnost posuzována spíše jako obchodní zástupce pracující za provizi.

2.4 DUMPINGOVÉ ROZPĚTÍ

(47) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno na základě srovnání vážené průměrné běžné hodnoty s váženou průměrnou vývozní cenou.

(48) Tímto porovnáním bylo stanoveno dumpingové rozpětí ve výši 22,9 %, vyjádřené jako procentní podíl ceny CIF na hranice Unie před proclením.

D. **ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(49) Připomíná se, že podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení, a jak je uvedeno ve 49. bodě odůvodnění nařízení (ES) č. 1995/2000, bylo konečné clo v původním šetření stanoveno na úrovni zjištěného rozpětí újmy, které bylo nižší než dumpingové rozpětí, neboť bylo zjištěno, že toto nižší clo bude dostačovat k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Vzhledem k této skutečnosti by clo stanovené v tomto přezkumu nemělo být vyšší než rozpětí újmy.

(50) V tomto částečném prozatímním přezkumu nebylo možné stanovit žádné individuální rozpětí újmy, neboť byl omezen na posouzení dumpingu ve vztahu k žadateli. Proto bylo dumpingové rozpětí zjištěné v tomto přezkumu srovnáváno s rozpětím újmy zjištěném v původním šetření. Jelikož rozpětí újmy zjištěné v původním šetření bylo nižší než dumpingové rozpětí zjištěné v tomto šetření, mělo by být antidumpingové clo pro žadatele uloženo na úrovni rozpětí újmy zjištěného v původním šetření.

(51) Pokud jde o podobu opatření, dospělo se k závěru, že změněné antidumpingové clo by mělo mít stejnou podobu jako cla uložená nařízením (ES) č. 1995/2000. K zajištění účinnosti opatření a odrazení od cenových manipulací bylo vhodné uložit cla ve formě zvláštní částky za tunu. V důsledku toho by mělo antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku vyráběného a prodávaného žadatelem na vývoz do Unie, vypočtené na základě rozpětí újmy zjištěného v původním šetření a vyjádřené jako zvláštní částka za tunu, činit 20,11 EUR za tunu.

E. **ZPĚTNÝ VÝBĚR ANTIDUMPINGOVÉHO CLA**

(52) Vzhledem k výše uvedeným zjištěním se antidumpingové clo vztahující se na žadatele vybere zpětně ode dne zahájení přezkumu z dovozu dotčeného výrobku, který byl zaevidován podle článku 3 nařízení (ES) č. 241/2009.

F. **OZNÁMENÍ A DOBA TRVÁNÍ OPATŘENÍ**

(53) Žadateli a ostatním dotčeným stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a zvažované okolnosti, které jsou podkladem pro záměr opětovně uložit konečné antidumpingové clo z dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících mimo jiné z Ruska a vyráběných a prodávaných na vývoz do Unie žadatelem a vybrat toto clo se zpětnou platností u dovozu, který byl zaevidován. Všechny zúčastněné strany dostaly příležitost se vyjádřit.

(54) Tento přezkum nemá vliv na datum, kdy opatření uložená nařízením (ES) č. 1911/2006 pozbudou platnosti na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

G. **ZÁVAZEK**

(55) Po konečném zveřejnění žadatel nabídl závazek v souladu s článkem 8 základního nařízení. Žadatel prohlásil, že nabídka bude založena na přiměřeném očekávání, že některá z jeho tvrzení učiněných po konečném zveřejnění budou přijata a budou vést k nejnižší přijatelné dovozní ceně pro žadatele. Jelikož ale žádná z žadatelových poznámek nebyla posouzena jako odůvodněná a jelikož žadatel nejevil zájem nabídnout nejnižší dovozní cenu založenou na úrovni pro odstranění újmy stanovené v původním šetření, nebyla jakákoli další podrobná analýza nabídky závazku, co se jejího přijetí týče, shledána nezbytnou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. V tabulce v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1911/2006 se doplňuje nová položka, která zní:

Země	Společnost	Výše cla (za tunu)	Doplňkový kód TARIC
„Rusko	Joint Stock Company Acron	20,11 EUR	A932“

2. Clo se vybere zpětně z dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo amoniakálním roztoku, který byly zaevidován podle článku 3 nařízení (ES) č. 241/2009.

3. Celním orgánům se ukládá, aby ukončily celní evidenci směsí močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo amoniakálním roztoku pocházejících z Ruska vyráběných a prodávaných na vývoz do Unie společností Joint Stock Company Acron.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2009.

Za Radu
předsedkyně
Å. TORSTENSSON